29.01.2020

Andrejs Osokins un Katrīna Gupalo koncerts un romantisks vakara turpinājums Svētā Valentīna dienas noskaņās Zvejniekciemā

Kultūras namā "Zvejniekciems" viesosies Eiropas lielākajās koncertzālēs gaidītais virtuozais pianists Andrejs Osokins un dziedātāja, pianiste Katrīna Gupalo.
Vakars iesāksies ar Andreja Osokina un Katrīnas Gupalo koncertprogrammu "No Ņujorkas līdz Parīzei". Pēc pasākuma oficiālas daļas būs iespēja vēl brīdi pakavēties romantiskā gaisotnē un par muzikālo baudījumu visu mīlētāju dienā rūpēsies pats Svētais Valentīns.
Pasākuma laikā darbosies kafejnīca.
Biļetes vari iegādāties: ekase.lv vai kultūras namā "Zvejniekciems".

Programmā spilgtākie numuri no izrādēm «100 gadi ar Piafu» un «After Midnight / Pēc Pusnakts». Skanēs Edītes Piafas, Merilinas Monro, Kola Portera, Ninas Simones, Džūlijas Londonas un Ellas Ficdžeralda dziesmas, Džordža Geršvina virtuozie džeza gabali un izsmalcinātā Erika Satī mūzika klavierēm solo, kā arī franču impresionista Kloda Debisī mūzika klavierēm četrrocīgi.
Katrīnas Gupalo un Andreja Osokina radītās koncertporgrammas apbūrušas klausītājus Latvijā, Lielbritānijā, Somijā un ASV. Dueta pirmā izrāde "100 gadi ar Piafu" izskanējusi vairāk kā 17 koncertzālēs Latvijā un Helsinkos, savukārt džeza teātra izrāde "Pēc pusnakts / After Midnight" augsti novērtēta ne tikai Latvijas lielākajās koncertzālēs, bet arī guvusi augstu britu kritikas novērtējumu Londonas „Camden Fringe" festivālā. Pērn notikusi abu mūziķu pirmā ASV koncerttūre, kurā Katrīna un Andrejs viesojušies Vašingtonā, Bostonā, Filadelfijā, Minneapolē, Ņūdžersijā un Klīvlendā.
Kas īsti bija Svētais Valentīns?
Lai gan mūsdienās Svētā Valentīna dienas tradīcijas saistās ar rožu dāvināšanu, slepenu zīmīšu nosūtīšanu, kurā tiek atklātas romantiskas jūtas, tai tomēr ir sava stāsta vēsture un leģendas. Viena no leģendām šīs dienas izcelsmi skaidro ar seno romiešu Luperkāliju festivālu, ar kuru februāra vidū atzīmēja pavasara tuvošanos, veicot dažādus rituālus auglības veicināšanai. Viena no svētku tradīcijām bija vīriešu un sieviešu salikšana pa pāriem ar loterijas palīdzību. Romas jaunavas uz zīmītes uzrakstīja savu vārdu un iemeta lielā urnā. Pilsētas neprecētie vīrieši izvilka pa zīmītei, tādējādi iegūstot sev pāri nākamajam gadam. Daļa no nejauši saliktajiem pāriem vēlāk arī apprecējušies. Pāvests Gelasijs I (Gelasius I) paziņoja, ka šāds rituāls ir pretrunā kristietībai un to aizliedza. Lai cilvēkus atradinātu no pagāniskā festivāla svinēšanas, pāvests m. ē. 498. gadā 14. februāri pasludināja par Svētā Valentīna dienu. Līdz 1969. gadam tie bija katoļu baznīcas atzīti svētki, taču pāvests Pāvils VI (Paulus PP VI) izsvītroja tos no liturģiskā kalendāra un Svēto Valentīnu – no svēto saraksta, jo par Svētā Valentīna dzīves gaitām trūka ticamu un pierādāmu liecību.